

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י עו"ד אסף בר יוסף

נגד

הנאשמים

1. בשיר אבו זיאד - בעצמו
ע"י עו"ד איברהים אלקורעאן
2. מחמד אלטורי - בעצמו
ע"י עו"ד בן יהודה
3. האדי אבו זאייד - בעצמו
ע"י עו"ד האיל אבו גררה
4. עומר חסין – בעצמו
ע"י עו"ד אבו עאמר

פרוטוקול

גזר דין

1. גזר דין זה עניינו בפרשה במסגרתה בוצעו עבירות נשק שונות על-ידי מספר נאשמים. במסגרת הפרשה הוגשו שני כתבי אישום. האחד, במסגרת ת.פ. 51306-12-18 כנגד הנאשמים 1 ו- 2. השני, במסגרת ת.פ. 51438-12-18, אשר נידון בפני מותב אחר, ואשר בו הואשמו שלושה נאשמים נוספים.
- במהלך הדיונים שהתקיימו בת.פ. 51438-12-18 החליטו שניים מהנאשמים, כל אחד במועד אחר, להודות בכתב אישום מתוקן, ועל-פי בקשות הצדדים והחלטות הנשיאה נקבע שעניינם של שניים אלה ידון במשותף עם הנאשמים 1 ו- 2, אשר הודו לפניי זה מכבר בכתב אישום מתוקן בעניינם, ועניינם היה קבוע לשמיעת פרשת העונש.
- בהתאם צורף הנאשם 3, אשר בעניינו הוגש כתב אישום מתוקן בנפרד, לתיק שבכותרת, ובהמשך אוחד משפטו של הנאשם 4, שאף בעניינו הוגש כתב אישום מתוקן בנפרד במסגרת תיק חדש, ת.פ. 54526-11-19.
- ב"כ הצדדים הסכימו כי יינתן גזר דין מאוחד בעניינם של ארבעת הנאשמים.
- יצוין כי עניינו של המעורב החמישי נידון כאמור בנפרד על-ידי מותב אחר במסגרת ת.פ. 51438-12-18.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

- מורכבות העניין, ריבוי הנאשמים וכתבי האישום, תסקירי הנאשמים מטעם שירות המבחן והטיעונים בכתב ועל-פה שנטענו הובילו לכך שגזר הדין הינו ארוך מן הרגיל.
2. הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום המתוקן (ת.פ. 51306-12-18) האוחז בשני אישומים שונים.
- באישום הראשון הורשע הנאשם 1 במספר עבירות של סחר בתחמושת, במספר עבירות של הובלת תחמושת, בשתי עבירות של הובלת חלקי כלי נשק, במספר עבירות של רכישת תחמושת, בעבירה אחת של רכישת חלקי כלי נשק ועבירה אחת של ניסיון לסחר בתחמושת, עבירות לפי סעיפים 144(ב), 144(א) סיפא, 144(א) ו-144(ב)25+ לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וזאת תוך כשבמספר מקרים הסתייע ברכב לביצוע פשע, בהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").
- באישום השני הורשע הנאשם 1 בשלוש עבירות של סחר בנשק, בשלוש עבירות של הובלת נשק, בשלוש עבירות של רכישת נשק, בשתי עבירות של ניסיון לסחר בנשק, בשתי עבירות של ניסיון להובלת נשק ובשתי עבירות של ניסיון לרכישת נשק, עבירות לפי סעיפים 144(ב)25+, 144(ב) רישא, 144(א) רישא, 144(ב)25+, 144(א) רישא, 144(א) ו-144(ב)25+ לחוק העונשין, כאשר בחמישה מקרים הסתייע ברכב לביצוע פשע, בהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה.
- הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, באישום השלישי שבכתב האישום המתוקן (ת.פ. 51306-12-18) בביצוע עבירה של עסקה אחרת בנשק, שתי עבירות של הובלת נשק ושתי עבירות של הובלת תחמושת וחלקי נשק, עבירות לפי סעיפים 144(ב)25+, 144(ב) רישא, 144(א) סיפא לחוק העונשין תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.
- הנאשם 3 הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן (עוד בהיותו חלק מת.פ. 51438-12-18), האוחז בשני אישומים.
- באישום הראשון הורשע הנאשם 3 במספר עבירות של סחר בתחמושת, סיוע לסחר בתחמושת, סיוע להובלת תחמושת ובעבירה אחת של החזקה של אביזר וחלקים של נשק, עבירות לפי סעיפים 144(ב)25+, 144(ב)31+, 144(ב) סיפא ו-144(א) סיפא לחוק העונשין.
- באישום השני הורשע הנאשם 3 בשלוש עבירות של רכישת נשק, החזקת נשק וסחר בנשק, בשתי עבירות של ניסיון לרכישת נשק, ניסיון להחזקת נשק, ניסיון לסחר בנשק והובלת נשק, עבירות לפי סעיפים 144(א) רישא, 144(ב)25+, 144(א) רישא ו-144(ב)25+ רישא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

לחוק העונשין, כאשר בשלוש הזדמנויות הסתייע ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודת
התעבורה.

הנאשם 4 הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בשלישית (כאשר
בעניינו כאמור הוגש תיק נפרד, ת.פ. 54526-11-19, שאוחד עם ת.פ. 51306-12-18) האוחז
בשני אישומים בביצוע שתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה של ניסיון לסחר בנשק, עבירות
בהתאם לסעיפים 144(ב) ו-144(ב2) + 25 לחוק העונשין.

כתבי האישום

3. על מנת לעמוד על חומרת הפרשה שבעניינו, סבורני כי ראוי להציג את התשתית העובדתית
העולה מכתבי האישום המתוקנים בהם הודו הנאשמים.

מהחלק הכללי שבכתב האישום המתוקן (ת"פ 51306-12-18) בו הורשעו הנאשמים 1 ו-2 עולה
כי בין חודש אוגוסט ועד לסוף חודש נובמבר 2018 (להלן: "התקופה הרלוונטית") קשר
הנאשם 1 קשר נפרד עם מספר גורמים לסחור באמל"ח ובתחמושת מסוגים שונים, בין היתר,
עם גורמים מחברון ובין היתר עם נאשמים 3 ו-4.
במסגרת הקשר הנאשם 1 רכש ומכר אמל"ח, תחמושת, וחלקי נשק, בין היתר, לשם מכירתם
לנאשם 4 ולאחר תושב חברון וכן רכש מנאשם 4 והאחר תושבי חברון כלי נשק מאולתרים
דמויי תת מקלע ("קרלוי") ומכר כלי נשק אלו ואחרים לנאשם 3 ולאחרים תושבי הנגב.

4. מהאישום הראשון שבכתב האישום המתוקן, שמיוחס אך לנאשם 1, עולה כי בתקופה
הרלוונטית, במועדים שאינם ידועים במדויק, רכש הנאשם 1 מאחרים כ-600 כדורי רוס"ר
M-16. בהמשך, נסע הנאשם 1 בשעות הלילה כשתחמושת ברכבו לחברון ומכר את התחמושת
לאחר תושב חברון תמורת סכום של כ-1,200 ₪;

כי רכש מאחרים בין 900 ל-1,500 כדורי רוס"ר M-16, מספר לא ידוע של כדורי מקלע מסוג
"מאג" ומכרם לאחר תושב חברון תמורת סכום של בין 1,500 ל-3,000 ₪, כאשר בהמשך
אותו אחר מכר את התחמושת אותה רכש לאחר נוסף תושב חברון, שזהותו אינה ידועה.

כי רכש מאחרים בין 900 ל-1,000 כדורי רוס"ר M-16, מספר לא ידוע של כדורי מקלע מסוג
"מאג" ומספר חלקים של רוס"ר M-16, ובהמשך נסע לחברון כשתחמושת ברכבו ומכר
אותה לאחר תושב חברון תמורת שקל אחד או שניים לכל כדור, ואת החלקים בתמורה ל-
3,000 ₪;

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

1
2 כי רכש מאחרים בין 800 ל-1,000 כדורי רוס"ר M-16 וכדורי מקלע מסוג "מאג" במספר
3 שאינו ידוע ומכרם לאחר תושב חברון ;

4
5 כי רכש מאחרים כ- 1,500 כדורי רוס"ר M-16 ובהמשך לכך מכרם לאחר תושב חברון
6 בתמורה לסכום של כ-3,000 ₪ ;

7
8 כי שלושה ימים לפני התאריך 30.11.2018 רכש מאחרים כ-1,000 כדורי רוס"ר M-16 וכן כ-
9 1,000 כדורי מקלע מסוג "מאג" ובהמשך מכרם לאחר תושב חברון בתמורה לסכום של כ-
10 3,000 ₪, כאשר בהמשך לכך, האחר תושב חברון מכר את התחמושת הנ"ל לתושב חברון
11 נוסף, שזהותו אינה ידועה ;

12
13 כי רכש מאחרים כ-1,000 כדורי רוס"ר M-16 וכ-600 כדורי מקלע מסוג "מאג". כמו כן השיג
14 בדרך שאינה ידועה בין שלוש לארבע ידיות דריכה של רוס"ר M-16 (להלן : "חלקי הנשק").
15 בהמשך לכך נפגש הנאשם 1 עם הנאשם 4 בתחנת הדלק בחברון, ומכר לו את התחמושת
16 בתמורה ל-2 ₪ לכדור, ואת חלקי הנשק מכר תמורת סכום כולל של כ-600 ₪, כאשר זה מצדו
17 מכר בהמשך את שקנה לאחר תושב חברון שזהותו אינה ידועה ;

18
19 כי רכש מאחרים בין 600 ל-1,000 כדורי רוס"ר M-16 ובהמשך מכר לו את התחמושת
20 בתמורה לסכום של כ-2 ₪ עבור כל כדור. מיד לאחר מכן, הנאשם 4 מכר את התחמושת הנ"ל
21 לתושב חברון, שזהותו אינה ידועה ;

22
23 כי בתאריך 30.11.18 לפני השעה 38:20 בתל שבע, רכש מאחרים כ-1,000 כדורי רוס"ר M-16
24 כשהם בשק בתמורה לסכום של כ-400 ₪. מיד לאחר מכן, הנאשם 1 יצר קשר עם אחר תושב
25 חברון, סיכם איתו כי יגיע אליו לחברון כדי למכור לו את התחמושת. הנאשם 1 הניח את
26 התחמושת מתחת לכיסא הנהג ברכב בו נהג באותה עת, ונסע לעבר מעבר מיתר במטרה להגיע
27 לחברון ולמכור את התחמושת לאחר תושב חברון. בעוד הנאשם 1 ממתין לחציית מעבר
28 מיתר, נערכה בדיקה שגריתית ברכבו של הנאשם 1 והוא נעצר על ידי משטרת ישראל.

29
30 יצוין כי במסגרת האירועים השונים המוזכרים באישום הראשון, הנאשם 1 יצר קשר עם
31 תושבי חברון, נסע לחברון, וביצע את עסקאות המכירה שם, זאת לאחר שהוביל את
32 התחמושת ברכב.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

מהאישום השני שבכתב האישום המתוקן, שמיוחס אך לנאשם 1, עולה כי במסגרת הקשר של הנאשם 1 עם האחר תושב חברון סיכמו אלו כי הנאשם 1 ירכוש מהאחר תושב חברון נשק מסוג "קרלו" תמורת 6,000 ₪ וכי את התמורה יעביר לאחר שימכור את הנשק לאחרים. הנאשם 1 לקח את הנשק, עטף אותו בסמרטוט, החביא אותו בתא המטען של הרכב והעבירו דרך "מחסום מיתר" מבלי שנבדק לישראל. בהמשך מכר הנאשם 1 את הנשק לאחר תושב ישראל שזהותו אינה ידועה למאשימה בתמורה לסכום של 7,000 ₪. הנאשם 1 לא העביר את התמורה המוסכמת לאחר תושב חברון בשל מעצרו.

בנוסף, בתקופה הרלוונטית במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגש הנאשם 1 עם הנאשם 4 בתחנת דלק בחברון ורכש ממנו נשק מסוג "קרלו" בתמורה לסכום של 5,800 ₪. הנאשם 1 הסתיר את הנשק כשהוא עטוף בניילון נצמד ובשקית בתא המטען של רכבו ונסע חזרה לישראל, דרך מחסום מיתר ובהמשך מכר אותו לאחרים תמורת סכום של כ-7,000 ₪.

בתקופה הרלוונטית במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם 1 לנאשם 4 וסיכם לרכוש ממנו נשק מסוג "קרלו" במטרה לסחור בו. בהמשך נסע הנאשם 1 בשעות הערב לחברון, נפגש עם הנאשם 4 ורכש ממנו כלי נשק שנחזה להיות נשק מסוג "קרלו", כשהנאשם 1 סבר כי מדובר בנשק מסוג "קרלו" תמורת סכום של 5,000 ₪. הנאשם 1 החביא את הנשק כשהוא עטוף בשקית ברכבו וחזר לישראל דרך מחסום מיתר ובהמשך מכר אותו לאחרים תמורת סכום של כ-6,500 ₪.

בתקופה הרלוונטית במועד שאינו ידוע למאשימה, סיכם הנאשם 1 עם הנאשם 4, לקנות ממנו נשק נוסף מסוג "קרלו". בסמוך לאחר מכן, הנאשם 1 נסע ברכב לחברון דרך מעבר מיתר ונפגש עם הנאשם 4 בתחנת הדלק בחברון. במעמד הנ"ל הנאשם 1 רכש מהנאשם 4 כלי שנחזה להיות נשק מסוג "קרלו", כשהנאשם 1 סבר שהוא נשק מסוג "קרלו", תמורת סכום של כ-5,800 ₪, הסתירו ברכבו כשהוא עטוף בניילון נצמד ובשקית ונסע ברכב חזרה לישראל דרך מעבר מיתר. בהמשך לכך, הנאשם 1 מכר את הנשק לאחרים תמורת סכום של כ-6,600 ₪.

במהלך התקופה הרלוונטית במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם 1 סיכם עם הנאשם 4 לרכוש ממנו אקדח מסוג "סטאר". בהמשך לכך, הנאשם 1 נסע לחברון, ברכב, דרך מעבר מיתר, ונפגש עם הנאשם 4 בתחנת הדלק בחברון. במעמד הנ"ל, רכש הנאשם 1 מנאשם 4 אקדח מסוג "סטאר" ומחסנית ריקה תואמת בתמורה לסכום של 15,000 ₪ או 19,000 ₪. הנאשם 1 לקח מהנאשם 4 את האקדח והמחסנית, כשהם עטופים בניילון החביא אותם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

ברכבו ונסע ברכב חזרה לישראל דרך מעבר מיתר. בהמשך, הנאשם 1 מכר את האקדח לאחרים בתמורה לסכום של כ-20,000 ₪.

5. מהאישום השלישי של כתב האישום המתוקן, שמיוחס אך לנאשם 2, עולה כי בין החודשים אוגוסט לנובמבר 2018 במועד שאינו ידוע למאשימה פנה הנאשם 3 אל הנאשם 2 והללו קשרו קשר עם אחר תושב שכס לרכוש ממנו אמל"ח מסוגים שונים. במסגרת הקשר, הנאשמים 2 ו-3 נסעו לפגוש את האחר בשכס שם רכש הנאשם 3 מהאחר אקדח מסוג "גלוק" עם מחסנית ריקה תמורת סכום של כ-53,000 ₪ ואקדח 9 מ"מ עם מחסנית מלאה בתחמושת תמורת סכום של כ-25,000 ₪. בין הנאשם 3 לאחר סוכס כי הנאשם 3 יעביר את התמורה בסך 25,000 ₪ עבור האקדח 9 מ"מ במועד אחר. הנאשמים 2 ו-3 לקחו את האקדחים ונסעו איתם לישראל. סמוך לאחר מכן מכר הנאשם 3 את אקדח ה"גלוק" לתושב רהט שזהותו אינה ידועה בתמורה לסכום של כ-55,000 ₪. בהמשך סיפר הנאשם 3 לנאשם 2 כי יש תקלה באקדח 9 המ"מ וביקש ממנו להחזירו לאותו אחר תושב שכס והנאשם 2 הסכים לעשות זאת. בעקבות כך נסע הנאשם 2 לביתו של האחר בשכס כשהאקדח 9 מ"מ ברשותו ומסר לו אותו. האחר הציע לנאשם 2 כי יתקן את התקלה באקדח 9 מ"מ אך הנאשם 2 סירב ועל כן הנאשם 3 לא שילם לאחר תושב שכס את התמורה עבור האקדח 9 מ"מ. במועד נוסף פנה הנאשם 3 לנאשם 2 וביקש ממנו לפנות אל האחר תושב שכס ולבדוק אם יוכל לספק חלק חלופי עבור אקדח ה"גלוק". הנאשם 2 פנה אל האחר וסיכם איתו כי ייפגשו לצורך מסירת החלק. סמוך לאחר מכן, נסעו הנאשמים 2 ו-3 ברכבו של הנאשם 3 לביתו של האחר בשכס, דרך מעבר אריאל, שם קיבלו הנאשמים 2 ו-3 את החלק ללא תמורה נוספת. בהמשך נסעו הנאשמים 2 ו-3 חזרה לישראל כשהחלק ברשותם.

6. מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 3 (שנוסח עוד בהיותו חלק מת"פ 51438-12-18) עולה כי בתקופה הרלוונטית קשר הנאשם 3 קשר עם הנאשם 1 תושב רהט, לסחור באמל"ח ובתחמושת מסוגים שונים. במקביל קשר הנאשם 3 קשר עם הנאשם 2 ואחר תושב שכס לסחור באמל"ח ובתחמושת מסוגים שונים.

מהאישום הראשון של כתב האישום המתוקן עולה כי בחמישה מועדים שונים, שאינם ידועים במדויק, במהלך התקופה הרלוונטית, הנאשם 3 מכר לנאשם 1 עד כ-1,000 כדורי רוס"ר M-16 בכל פעם (להלן: "התחמושת") וזאת בתמורה לתשלום.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

בחלק מאירועים אלו, לאחר מכירת התחמושת לנאשם 1, נסע הנאשם 3 יחד עם הנאשם 1 לחברון, דרך מעבר מיתר, ברכבו של הנאשם 1, כשהתחמושת ברכב, וכשהנאשם 3 יודע שבכוונתו של הנאשם 1 למכור את התחמושת לתושבי חברון. בהגיעם לחברון, הנאשם 1 מכר את התחמושת לאחרים, תושבי חברון, בעוד הנאשם 3 ממתין לו ברכב. לאחר ביצוע העסקאות הנאשם 3 חזר יחד עם הנאשם 1 לישראל.

במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שוחח הנאשם 3 עם אחר תושב שכס בטלפון, וזה אמר לו כי הוא רוצה לקנות ממנו תחמושת. בעקבות השיחה, הנאשם 3 רכש מאחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, כ-1,000 כדורי רוס"ר M-16 בתמורה לסכום של כ-1,000 ₪. בהמשך, נסע הנאשם 3 ברכב לשכס, דרך מעבר אריאל, נפגש עם האחר ומכר לו את התחמושת בתמורה לסכום של כ-2,500 ₪.

בנוסף, בתאריך 1.12.2018 הנאשם 3 החזיק בביתו ברהט כוונת רובה טלסקופית וסמן לייזר, שהם אבזרים של כלי ירייה.

מהאישום השני של כתב האישום המתוקן עולה כי במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם 3 רכש מהנאשם 1 נשק מסוג "קרלו" בתמורה לסכום של כ-6,500 ₪. בהמשך לכך, הנאשם 3 החזיק בנשק מסוג "קרלו" כשהוא מוסתר בסמוך לביתו ברהט, עד שבתאריך 02.12.2018, לאחר מעצרו, הסגיר אותו למשטרת ישראל.

במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם 3 רכש מאחר, שזהותו אינה ידועה, כלי הנחזה להיות אקדח, שהנאשם 3 סבר שהוא אקדח, שסוגו אינו ידוע, בתמורה לסכום של כ-24,000 ₪. בהמשך לכך, הנאשם 3 מכר את הכלי לאחר תושב רהט, שזהותו אינה ידועה, בתמורה לסכום של כ-25,000 ₪ או 26,000 ₪.

בנוסף, במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במסגרת הקשר בין הנאשם 3 לבין הנאשם 2 והאחר תושב שכס, הגיעו הנאשם 3 והנאשם 2 לביתו של האחר בשכס, לאחר שעברו ברכב במעבר אריאל, וזאת במטרה לרכוש מהאחר תושב שכס אמל"ח. במעמד זה הנאשם 3 רכש מהאחר תושב שכס אקדח מסוג "גלוק" עם מחסנית ריקה תמורת סכום של כ-53,000 ₪ וכן אקדח 9 מ"מ נוסף עם מחסנית מלאה בתחמושת. הנאשם 3 והאחר תושב שכס סיכמו כי הנאשם 3 ישלם סכום של כ-25,000 ₪ תמורת האקדח 9 מ"מ במועד אחר. בהמשך לכך, הנאשם 3 והנאשם 2 לקחו את שני האקדחים הנ"ל וחזרו איתם לישראל,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

1 כשהם נוסעים ברכב. סמוך לאחר מכן, הנאשם 3 מכר את אקדח ה"גלוק" לאחר תושב רהט,
2 שזהותו אינה ידועה בתמורה לסכום של כ-55,000 ₪.
3 בהמשך, הנאשם 3 טען בפני הנאשם 2 כי יש תקלה באקדח 9 מ"מ, וביקש מהנאשם 2 להחזירו
4 לאחר תושב שכס והנאשם 2 הסכים לעשות כן. בעקבות בקשתו של הנאשם 3, נסע הנאשם 2
5 שוב לביתו של האחר בשכס, ברכב, כשהאקדח 9 מ"מ עימו, ומסר אותו לאחר.
6 במהלך הפגישה הנ"ל האחר תושב שכס הציע לנאשם 2 כי יתקן את התקלה באקדח, אך
7 נאשם 2 סירב. בעקבות האמור, הנאשם 3 לא שילם לאחר תושב שכס עבור האקדח 9 מ"מ.

8
9 במועד נוסף בהמשך לכך, הנאשם 3 שוב פנה לנאשם 2 וביקש ממנו לפנות אל האחר תושב
10 שכס ולבדוק אתו אם יוכל לספק לנאשם 1 חלק חילופי עבור אקדח ה"גלוק". הנאשם 2 פנה
11 לאחר תושב שכס וסיכם איתו כי ייפגשו לצורך מסירת החלק. סמוך לאחר מכן, הנאשם 3
12 נסע יחד עם הנאשם 2, ברכבו של הנאשם 3, דרך מעבר אריאל, לביתו של האחר בשכס, שם
13 קיבלו ממנו את החלק ללא תמורה נוספת. בהמשך נסעו הנאשמים 2 ו-3 לישראל ברכב דרך
14 מעבר אריאל כשהחלק ברשותם.

15
16 בנוסף, במהלך חודש ספטמבר 2018 או בסמוך לכך, הנאשם 3 הגיע ברכבו למחנה פליטים
17 "בלטה" שבשכס, דרך מעבר אריאל ונפגש עם האחר תושב שכס ליד ביתו. במעמד הנ"ל,
18 הנאשם 3 רכש מהאחר תושב שכס אקדח מסוג שאינו ידוע למאשימה בתמורה לסכום של
19 כ-35,000 ₪.

20 הנאשם 3 חזר ברכבו לישראל, כשהאקדח ברכב, ובהמשך מכר את האקדח לאחר, תושב
21 ישראל, שזהותו אינה ידועה למאשימה, בתמורה לסכום של כ-38,000 ₪.

22
23 בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם 3 שוחח עם האחר תושב שכס טלפונית ואמר
24 לו כי הוא רוצה לרכוש אקדח נוסף. כעבור מספר ימים לאחר שהאחר תושב שכס הודיע
25 לנאשם 3 כי יש ברשותו אקדח למכירה, נסע הנאשם 3 נסע ברכב לשכס, דרך מעבר אריאל
26 ונפגש עמו לצורך רכישת אקדח. במעמד הנ"ל, הנאשם 3 קנה מהאחר תושב שכס כלי הנחזה
27 להיות אקדח, מסוג שאינו ידוע למאשימה, עם מחסנית ריקה כשהוא סובר שמדובר באקדח,
28 בתמורה לסכום של כ-32,000 או 33,000 ₪. בהמשך נסע הנאשם 3 חזרה לישראל דרך מעבר
29 אריאל, כשהכלי ברכבו. בהמשך, הנאשם 3 מכר את הכלי לאחר, שזהותו אינה ידועה
30 למאשימה, בתמורה לסכום של כ-35,000 או 36,000 ₪.

31
32 7. מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן בשלישית בעניינו של הנאשם 4 (ת"פ 54526-11-19),
33 עולה כי בתקופה הרלוונטית קשר הנאשם 4 עם הנאשם 1 לסחור באמל"ח ובתחמושת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

מסוגים שונים. עוד עולה כי הנאשם 4 מסר אמל"ח במסגרת הקשר כמפורט לעיל, כשהקושרים נמצאים בתחומי מדינת ישראל והוא נמצא בחברון. בחלק מהאירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן בשלישית, הנאשם 4 סחר בכלי נשק מאולתרים דמויי תת מקלע, המכונים "קרלו" (להלן: "נשק קרלו").

מהאישום הראשון שבכתב האישום המתוקן בשלישית עולה כי במהלך התקופה הרלוונטית במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם 1, עת שהה בישראל, אל הנאשם 4 וביקש ממנו למכור לו נשק מסוג "קרלו", בכוונה לסחור בו ולמכור אותו לאחרים. הנאשם 4 הסכים לכך. בהמשך, הגיע הנאשם 1 לחברון ונפגש עם הנאשם 4 וזה מכר לו כלי הנחזה להיות "קרלו", כשהנאשם 4 סבר שמדובר ב"קרלו" בתמורה לסכום של כ-5,000 ₪. הנאשם 1 החביא את הנשק בתוך רכבו וחזר ברכב לישראל דרך מעבר מיתר.

מהאישום השני של כתב האישום המתוקן בשלישית עולה כי במהלך התקופה הרלוונטית בתחילת נובמבר 2018 או בסמוך לכך, נפגש הנאשם 1 עם הנאשם 4 בשעות הלילה בתחנת דלק בחברון. במעמד הנ"ל הנאשם 4 מכר לנאשם 1 נשק מסוג "קרלו" בתמורה לסכום של 5,800 ₪, הנאשם 1 הסתיר את הנשק בתא המטען של רכבו כשהוא עטוף בניילון נצמד ובשקית ונסע ברכבו חזרה לישראל דרך מעבר מיתר. בהמשך מכר הנאשם 1 את הנשק לאחר תמורת סכום של כ-7,000 ₪.

בנוסף, במהלך התקופה הרלוונטית, מספר ימים לאחר האירוע המתואר לעיל, קשר הנאשם 4 קשר עם הנאשם 1 שבמסגרתו ימכור הנאשם 4 לנאשם 1 אקדח מסוג "סטאר". בהמשך נסע הנאשם 1 מתחומי מדינת ישראל לחברון, ונפגש עם הנאשם 4 בתחנת הדלק בחברון. במעמד הנ"ל, הנאשם 4 מכר לנאשם 1 את האקדח ומחסנית ריקה תואמת בתמורה לסכום של 15,000 או 19,000 ₪. הנאשם 1 החביא את האקדח ברכבו, נסע חזרה לישראל, ובהמשך מכר את האקדח לאחר תושב הנגב שזהותו אינה ידועה תמורת סכום של כ-20,000 ₪.

תסקירי שירות המבחן

8. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הנאשם 1, כבן 24, רווק, סיים שבע שנות לימוד, התגורר עם משפחתו ברהט ועבד כחמישה חודשים בסופר מרקט בראשון לציון טרם מעצרו. הנאשם 1 שיתף כי החל מגיל 14 עבד בעבודות מזדמנות והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. לנאשם 1 עבר פלילי בעבירות נשק בגין אף ריצה עונשי מאסר. הנאשם 1 הודה בביצוע העבירות ומסר כי סחר באמל"ח משיקולים כלכליים וכתוצאה מהשפעת חברים שהכירו לו את סוחרי הנשק ואשר בתמורה לכך קיבלו חלק מהכסף. הנאשם 1 מסר כי פעל מתוך רצון להשיג רווח כלכלי ולא חשב על השלכות מעשיו בעת ביצוע המעשים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

1 הנאשם 1 הוסיף כי כיום מבין הוא שמעשיו עלולים לגרום לנזקים ולסכן חיי אדם וכן שהוא
2 חש בושה מול משפחתו.

3 שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 החל להתרועע מגיל צעיר עם חברה שולית של בחורים
4 הגדולים ממנו בשנים ואשר השפיעו עליו לסחור בנשק. עוד התרשם שירות המבחן כי נאשם
5 1 התקשה לשתף בפתירות ובאותנטיות באופן ניהול חייו ואודות הרקע לביצוע העבירות
6 והוסיף כי הנאשם 1 ביצע את מעשיו על רקע דפוסי התנהגות עבריינית מושרשת ומופנמת.
7 שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 מתקשה להפיק לקחים מרתייעים, כי סנקציות עונשיות
8 קודמות לא הרתיעו אותו, כי הוא מתקשה לערוך התבוננות פנימית ולקחת אחריות על מעשיו
9 וכי הוא משליך את האחריות על גורמים חיצוניים. שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת
10 סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבול ועבריינית. לאור האמור המליץ שירות המבחן
11 להטיל על הנאשם 1 ענישה מוחשית ומרתיעה.

12
13 מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הנאשם 2 כבן 28, נשוי ואב לשני ילדים
14 וללא עבר פלילי. הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד ולמד לימודי מקצוע מכוונות רכב, תחום בו
15 עבד בהמשך. נמסר כי אביו נהרג מירי עת היה הנאשם 2 בגיל 7, בשל סכסוך עם משפחה
16 אחרת, כי הנאשם 2 מסייע בטיפול באחיו הסובלים מנכות גנטית, כי אשתו סיימה לימודי
17 הוראה ועובדת כמורה בבית ספר ברהט ונמצאת בהיריון, כי בנו הבכור סובל מבעיה גנטית,
18 ובנו הצעיר עם נכות וקשיים התפתחותיים ומוכר כסובל מ- 100% נכות ממוסד לביטוח
19 לאומי (הוצגו מסמכים מאמתים), וכן שהנאשם ואשתו מגויסים לסייע לבנם.

20 שירות המבחן התרשם כי הנאשם השקיע מאמצים לנהל אורח חיים יציב ומתפקד ונמנע
21 ממעורבות פלילית אף ששירות המבחן התרשם כי הוא מקיים קשרים עם חברה שולית.
22 שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 פעל על רקע מצוקה כלכלית ומתוך רצון לרצות את
23 סביבתו וקושי לבקש עזרה מהסובבים אותו.

24 עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם 2 מתקשה להתייחס באופן מעמיק לדפוסי התנהגותו
25 הבעייתיים, כי קיים פער בין התנהלותו הנורמטיבית לבין מעורבותו הפלילית וכי ההליך
26 המשפטי והשלכותיו על משפחתו מהווים עבורו גורם מרתיע, זאת גם על רקע מצבם
27 הבריאותי של ילדיו. על רקע האמור, המליץ שירות המבחן בסיומו של התסקיר הראשון
28 לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם 2 כדי לבחון שילוב הנאשם 2 בהליך טיפולי.

29 בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם 2, חזר שירות המבחן על נסיבותיו האישיות –
30 המשפחתיות המורכבות של הנאשם 2 ועל התרשמותו מהנאשם 2. שירות המבחן התייחס גם
31 לגילו הצעיר של הנאשם 2, למאמצים ולמוטיבציה שהוא מגלה לשיקום חייו ולעובדה כי
32 הנאשם 2 התגייס להליך טיפולי ומעוניין להמשיך בהליך זה. שירות המבחן שב והוסיף כי
33 הנאשם הביע חרטה על התנהגותו, וכן שהוא מורתע מההליך המתנהל כנגדו. שירות המבחן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

הוסיף כי הנאשם צפוי להשתלב בקבוצה טיפולית. שירות המבחן הוסיף כי גם בנקודת הזמן של הגשת התסקיר השני קיים קושי לתת המלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם, ואולם נוכח החלטת בית המשפט להגיש תסקיר משלים, ונוכח ההתרשמות המתוארת לעיל, הומלץ על העמדת הנאשם 2 במבחן למשך שנה, ועל ענישה מוחשית וקונקרטית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה. שירות המבחן הוסיף כי במידה ובית המשפט יחליט להטיל על הנאשם עונש מאסר קיימת חשיבות כי עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות.

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 3 עולה כי הנאשם 3 כבן 27, רווק, סיים 10 שנות לימוד, התגורר בבית הוריו ברהט ועבד לסירוגין החל מגיל 14 בעבודות מסגרות. הנאשם 3 שיתף אודות הקושי ותחושת התסכול שחוה בתקופה שלאחר רצח אחיו על רקע סכסוך עם בן משפחה אחר אשר הוא היה עד להתפתחותו. הנאשם 3 שיתף כי אחיו הגדול תכנן להרוג את אחיו של רוצח אחיו וכי בגין כך ריצה עונש מאסר.

באשר לעברו הפלילי של הנאשם 3 ציין שירות המבחן כי הוא כולל הרשעות בעבירות נשק והחזקת סכין וכי הנאשם 3 ריצה עונש מאסר בגין עבירות הנשק.

הנאשם 3 הודה בביצוע העבירות ומסר כי פעל משיקולים כלכליים ולא נתן דעתו להשלכות מעשיו ולמחירים שעלול לשלם וכי כיום הוא מבין את הנזקים שמעשיו עלולים לגרום. שירות המבחן התרשם כי דבריו של הנאשם 2 נאמרו באופן הצהרתי בלבד, כי הוא מתקשה להבין את משמעות והשלכות מעשיו, כי לנאשם 3 דפוסי עבריינות מופנמים ומושרשים, כי היה חשוף לדפוסי התנהלות עבריינית במסגרת המשפחתית, כי במצבים בהם יהיה פער בין ערכי החוק לבין ערכי המסורת, הנאשם 3 עלול לפעול על-פי ערכי המסורת, כי הוא מתקשה להפיק לקחים, כי הסנקציה העונשית שהוטלה עליו בעבר לא הרתיעה אותו, וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית ופורצת חוק. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש מוחשי ומרתיע.

יצוין כי במסגרת ראיות לעונש הגיש בא כוחו של הנאשם 3 מסמך של עו"ס רווחה שסומן נ/1 ואשר בו תיאור אודות קשיי המשפחה לאחר רצח אחיו של הנאשם 3.

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 4 עולה כי הנאשם 4 כבן 22, רווק, תושב חברון, סיים תשע שנות לימוד וטרם מעצרו עבד בתחום הבניין. הנאשם 4 שיתף כי יצא לשוק העבודה בגיל 15 על מנת לעזור בפרנסת אחיו הקטנים על רקע מאסרו של אביו ועזיבת אמו את הבית בשל נישואי אביו לאשה שניה. הנאשם 4 מסר כי בהמשך חזרה האם להתגורר עמם. הנאשם 4 שיתף כי אביו שעבד במשטרה הפלסטינית ריצה ארבעה מאסרים בכלא הישראלי, כאשר ממאסרו האחרון השתחרר בחודש אפריל 2019. עוד מסר כי אמו נעצרה בירדן ושהתה במעצר כחצי שנה על רקע תלונה של אביו. הנאשם 4 מסר כי בגיל חמש נפצע בפניו משבר זכוכית מה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

שהותיר בפניו צלקת גדולה וכי חווה הצקות והתנכלויות בשל מראהו. ביחס לעבירות התרשם שירות המבחן כי הנאשם 4 הודה בביצוען אך גילה נטייה לטשטש את נסיבות החזקת כלי הנשק ונקט עמדה המפחיתה את אחריותו למעשים ומטילה אותה על שותפו לביצוע המעשים ובמניעים חיצוניים. הנאשם 4 מסר כי ביצע את העבירות כדי להשיג רווח כספי וללא כוונה לפגוע בביטחון המדינה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 4 מגלה רצון לתפקוד תקין במישור התעסוקתי, כי חווה קשיים חברתיים על רקע מראהו, כי חסר דמויות הוריות תומכות ומכוונות, כי שילם מחיר אישי על כך שנאלץ לקחת על עצמו תפקיד של הורה, כי נחשף דרך אביו לאורח חיים שולי והתקשה להתמודד מול מצבי קונפליקט בעיקר כאלו שיש בהם סיכוי לרווח כספי וכי מעצרו מהווה גורם מרתיע עבורו. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם 4 עונש מוחשי ומרתיע. בנוסף המליץ שירות המבחן להורות לגורמי הטיפול בשב"ס לסייע לו נוכח הקשיים הרגשיים שהנאשם 4 חווה במעצרו.

טיעוני הצדדים

9. המאשימה טענה בכתב ועל-פה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 צריך לנוע בין 8 ל- 14 שנות מאסר.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם 1 עונש מאסר שנמצא ברף העליון של מתחם העונש לו טענה, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 צריך לנוע בין 4 ל- 7 שנות מאסר. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 2 עונש מאסר הנמצא ברף התחתון של מתחם העונש לו טענה, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3 נע בין 8 ל- 14 שנות מאסר. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 3 עונש מאסר הנמצא באמצעו של מתחם העונש לו טענה, להפעיל את המאסר המותנה בן 9 חודשים שתלוי ועומד כנגדו במצטבר, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 4 נע בין 6 ל- 10 שנות מאסר. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 4 עונש מאסר שנמצא בחלק התחתון של מתחם העונש לו טענה, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי.

המאשימה הפנתה בטיעוניה על-פה ובכתב בעניינם של כלל הנאשמים לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה ביותר בערכים אלו, לחומרת המעשים ולסיכון הכרוך בעבירות הנשק לרבות לפגיעה בגוף ובנפש. המאשימה הפנתה להיקף הסחר, לעובדה כי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

הנאשמים הפכו את עבירות הנשק לחלק אינטגרלי מחייהם, לסוגי כלי הנשק והתחמושת מה שמלמד על הקשרים ויכולת ההשגה של כלי נשק ותחמושת מגוונת, לתכנון ולקשירת הקשר הרחבה החוצה גבולות עם סוחרי נשק ועם גורמים הפועלים בצד הפלסטיני ובצד הישראלי, לפוטנציאל הנזק הכרוך בביצוע עבירות הנשק הן במישור הפלילי - נוכח המציאות במגזר הערבי בשימוש בנשק לא חוקי - והן במישור הביטחוני. המאשימה הוסיפה כי יש לתת את הדעת גם לכך שמדובר בתופעה המהווה "מכת אזור" אשר מצדיקה החמרה בענישה. המאשימה התייחסה למדיניות הענישה הנהוגה כעולה מפסיקה אליה הפנתה.

בעניינו של הנאשם 1 הפנתה המאשימה לעברו הפלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות נשק וההסלמה של ביצוע העבירות במשך השנים. המאשימה טענה כי הנאשם 1 אימץ את עבירות הנשק על כל נגזרותיהן כמקצוע וכדרך חיים. כן הפנתה המאשימה להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם 1 לא הורתע מסנקציות עונשיות קודמות שהוטלו עליו ולהמלצתו להשית על הנאשם 1 עונש מוחשי. המאשימה הדגישה את הצורך במתן משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה בעניינו של הנאשם 1.

בעניינו של הנאשם 2 הפנתה המאשימה למסוכנותו כנגזר מחלקו בביצוע העבירות. המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן בעניינו ועתרה לדחות את בקשת שירות המבחן לדחות את עניינו של הנאשם 2 לשילוב בהליך טיפולי כמו גם לדחות את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם 2 עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת נוכח סוג העבירות, חומרתן והעובדה כי הנאשם 2 טרם שולב בטיפול.

בעניינו של הנאשם 3 התייחסה המאשימה למסוכנותו כנגזר מחלקו בביצוע העבירות. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי הכולל הרשעה אחת בגין עבירות נשק בגינה ריצה עונש מאסר בפועל והרשעה נוספת בגין החזקת סכין. המאשימה הוסיפה כי בעניינו של הנאשם 3 תלוי ועומד עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה בן 9 חודשים אשר לא היה בו כדי להרתיעו מביצוע העבירות. המאשימה סבורה כי גם בעניינו של הנאשם 3 יש ליתן ביטוי ממשי לשיקולי ההרתעה. המאשימה הפנתה להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם 3 עונש מאסר מוחשי ומרתיע.

אף בעניינו של הנאשם 4 ביקשה המאשימה להתייחס לחלקו באירועים השונים ולמסוכנות הנגזרת מחלקו זה. המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן ולעובדה כי זה ניסה לטשטש ולהפחית מחלקו במעשים. המאשימה הדגישה כי הנאשם 4 ביצע את העבירות בשלוש הזדמנויות שונות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
10. ב"כ הנאשם 1 טען בכתב ועל-פה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם 1 עתר לעונש ברף הבינוני ומטה של מתחם העונש לו טען. ב"כ הנאשם 1 הפנה לעובדה כי בסופו של יום לא נגרם כל נזק מביצוע העבירות וכי הנשקים לא הגיעו לידי גורמים עוינים, לעובדה כי חלק מהתחמושת נתפס על ידי המדינה ולעובדה כי האישום הראשון מתייחס בעיקר לסחר בתחמושת ובחלקי כלי נשק שחומרתן פחותה מסחר בכלי נשק. ב"כ הנאשם 1 הפנה לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, לנסיבות חייו האישיות הלא פשוטות כפי שאלו עלו מתסקיר שירות המבחן. ב"כ הנאשם 1 הפנה להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולחיסכון בזמן שיפוטי, לאחריות שלקח, לנסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירות (מצב כלכלי וריצוי חברתי), לנזק שנגרם לנאשם למשפחתו בפן החברתי ובפן הכלכלי, ולפוטנציאל השיקומי נוכח גילו הצעיר ועל סף השתייכותו לקטגוריית ה"בגירים צעירים" על כל המשתמע מכך. לעניין ההליך השיקומי הפנה ב"כ הנאשם לעובדה כי שירות המבחן לא בחן את שאלת שיקומו של הנאשם 1 וטען כי נוכח הפסקת הליך שיקומו בהסתבכותו הקודמת, גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות הקשות והעובדה כי העונש יוטל עליו יתפוס נתח משמעותי מחייו הבוגרים על בית המשפט לנהוג במידת הרחמים ולא למצות את הדין עם הנאשם. ב"כ הנאשם 1 צרף פסיקה לתמיכה בטיעונו.
11. ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 צריך לנוע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות "ברף הגבוה" ועד לשנת מאסר. ב"כ הנאשם 2 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולדחות את הדיון לתקופה נוספת לצורך שילובו של הנאשם 2 בהליך טיפולי קבוצתי ולגזור את דינו של הנאשם 2 רק לאחר סיום ההליך השיקומי וקבלת תסקיר סופי בעניינו. ב"כ הנאשם 2 הפנה בעניין זה לתסקיר שירות המבחן ולחשיבות ההליך השיקומי בעניינו של הנאשם 2 כעולה מהתסקיר. לחילופין, עתר ב"כ הנאשם 2 לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות "ברף הנמוך", מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה. ב"כ הנאשם 2 הוסיף כי יש לחרוג בעניינו של הנאשם 2 ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום במידה ובית המשפט לא יאמץ את מתחם העונש לו טען.
- ב"כ הנאשם 2 הפנה לחלקו המוגבל והמשני של הנאשם 2 בעבירות בשים לב לעובדה כי הנאשם לא היה בעל עניין בעסקה, לא היה קשור לקבלת התשלום עבור העסקה ולא החזיק פיזית בנשק.
- ב"כ הנאשם 2 הפנה לגילו הצעיר של הנאשם 2, לנסיבותיו האישיות-משפחתיות המורכבות, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, לעובדה כי מדובר במעידה חד פעמית ולעובדת היותו במסגרת של הליך שיקומי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

- 1 בנוסף הפנה ב"כ הנאשם 2 להודאת הנאשם 2 ולחיסכון בזמן שיפוטי הנגזר ממנה, לפגיעה
2 הממושכת בחירותו של הנאשם 2 בשים לב לתקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח, לתקופת
3 מעצרו באיזוק אלקטרוני ולתקופה בה היה שרוי בתנאים מגבילים.
4
- 5 ב"כ הנאשם 3 טען בכתב ועל-פה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3 צריך לנוע בין
6 24 ל-48 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם 3 עתר להשית על הנאשם 3 עונש מאסר שנמצא ברף
7 התחתון של המתחם לו טען (בטיעון בכתב עתר למיקום עונשו של הנאשם 3 באמצע המתחם
8 לו טען) ולהפעיל את עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם 3 בחופף לעונש המאסר
9 שיוטל עליו בתיק זה. ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם 3, הפנה ב"כ הנאשם 3 לעובדה כי
10 בסופו של יום לא נגרם כל נזק מביצוע העבירות וכי הנשקים לא הגיעו לידי גורמים עוינים.
11 ב"כ הנאשם 3 הפנה לגילו של הנאשם 3, לנסיבות חייו האישיות-משפחתיות, לעובדה כי משך
12 תקופה ארוכה הוא היה מוגדר כעצור בטחוני על כל הקושי הנלווה לכך ולנזק שיגרם לנאשם
13 ולמשפחתו הן במישור החברתי והן במישור הכלכלי. בנוסף הפנה ב"כ הנאשם 3 להודאת
14 הנאשם בהזדמנות הראשונה, לחיסכון הזמן שיפוטי, להבעת החרטה וליכולתו לגייס כוחות
15 לתפקוד תקין כעולה מתסקיר שירות המבחן.
16 ב"כ הנאשם 3 טען כי נוכח גילו של הנאשם 3 וסיכויי השיקום בעניינו, אין למצות עמו את
17 הדין. ב"כ הנאשם 3 צרף פסיקה לתמיכה בטיעונו.
18
- 19 ב"כ הנאשם 4 טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות אותן ביצע הנאשם
20 4. ב"כ הנאשם 4 טען כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין שנתיים לשלוש שנות מאסר. ב"כ
21 הנאשם 4 עתר לעונש בחלק התחתון של המתחם לו טען קרי סביב 30 חודשי מאסר.
22 ב"כ הנאשם 4 טען כי הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו.
23 ב"כ הנאשם 4 טען כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה אינו מבוסס על הפסיקה
24 הנוהגת ואינו נותן משקל למכלול הנסיבות הרלוונטיות לעניינו.
25 לעניין העבירות ביקש ב"כ הנאשם 4 להדגיש כי הנאשם 4 לא היה חלק מקשירת קשר
26 מוקדמת, כי כל העסקאות בוצעו בשטחים כאשר הנאשם 1 הוא זה שפנה אל הנאשם 4 והגיע
27 אליו לחברון ולמעשה שידל את הנאשם 4 לבצע את העבירות.
28 ב"כ הנאשם 4 הפנה לגילו הצעיר של הנאשם 4 בעת ביצוע העבירות על הנגזר מכך לעניין
29 העונש, לעובדת היותו נעדר עבר פלילי, לעובדה כי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים, לנסיבות
30 חייו האישיות-משפחתיות, לסיבה בעטיה ביצע את העבירות (צורך בהשגת כסף) ולהשלכה
31 של תקופת עונש מאסר עליו ועל משפחתו בשים לב למצבו הנפשי כעולה מתסקיר שירות
32 המבחן. ב"כ הנאשם 4 צרף פסיקה לתמיכה בטיעונו.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

14. הנאשם 1 מסר כי הוא בן 24, כי לא הספיק להתחתן ולהביא ילדים. הנאשם 1 הוסיף כי עשה את המעשים כדי להשיג כסף לבנות בית. הנאשם 1 מסר כי עשה טעות חמורה ולא חשב על השלכות מעשיו. הנאשם 1 הביע צער על מעשיו, ביקש סליחה ממשפחתו ומאביו וביקש מבית המשפט שירחם עליו ויאפשר לו להשתקם.

הנאשם 2 מסר כי הוא בן 28, נעדר עבר פלילי אב לשני ילדים וכי אשתו בהריון וצפויה ללדת בכל יום. הנאשם 2 מסר כי חשוב לו להמשיך את הטיפול בו החל ולהשתקם. הנאשם 2 ציין כי הבין את הטעות שלו, כי הוא מבקש סליחה ומצטער. הנאשם 2 הוסיף כי הוא מבקש שיתחשבו בו, כי הוא בן 28 וללא עבר פלילי.

הנאשם 3 מסר כי הוא מצטער על מה שעשה, כי הוא מבקש שתינתן לו הזדמנות אחרונה, כי הוא מבקש להשתקם ולהמשיך בחייו.

הנאשם 4 מסר כי הוא מצטער מאוד על מה שקרה, כי הוא מבקש שתינתן לו הזדמנות, כי הוא מבקש להתקדם בחייו ולהתחתן, וכי הוא מבטיח שהוא לא יחזור על מעשים שכאלה.

דיון

15. בענייננו מדובר בפרשה אחת ומסועפת שעניינה בביצוע עבירות נשק שונות ומגוונות לרבות סחר בנשק, בחלקי כלי נשק ובתחמושת, בין הנאשמים לבין עצמם, ובין חלק מהם לבין גורמים אחרים חיצוניים, חלקם משטחי מדינת ישראל וחלקם תושבי הרשות הפלשתינאית. מעיון בשלושת כתבי האישום כמפורט לעיל, עולה כי לא קיימת חפיפה מלאה בין העובדות והעבירות שיוחסו לנאשמים, זאת גם כאשר מדובר באותו אירוע המיוחס להם. כך למשל מקום בו הורשע נאשם פלוני ברכישה של נשק או תחמושת מנאשם אלמוני, לא יוחסה לנאשם אלמוני עבירה של מכירת הנשק או התחמושת לנאשם פלוני או שלא יוחסו כל פרטי המכירה. בשל סיבה זו לא ניתן היה לתאר רק כתב אישום אחד בתחילתו של גזר הדין. נדמה כי המקור לאי החפיפה בין העבירות שיוחסו לנאשמים שונים באירועים זהים נובע בעיקרו מהעובדה כי בעניינם של הנאשמים הושגו הסדרי טיעון שונים אליהם הגיעו הצדדים, במועדים שונים, שלא על בסיס כתב אישום אחד, וייתכן שהדבר גם נובע מתשתית ראייתית שונה שהיתה קיימת בעניינם של כל אחד מהנאשמים. מכל מקום, מובהר כי העונש שיוטל על כל נאשם יתבסס אך על העבירות, הנסיבות והעובדות שיוחסו לו בכתב האישום שבו הוא הודה והורשע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

16. סבורני כי יש לקבוע מתחמי עונש שונים לכל אחד מהנאשמים, כל אחד בהתאם לחלקו. לצד זאת, סבורני כי בעניינו של כל אחד מן הנאשמים נכון לקבוע מתחם עונש הולם אחד, וזאת חרף ריבוי העבירות והאישומים שיוחסו לכל אחד מהם, שכן מדובר ברצף עבירות במסגרת פרשה אחת שבעיקרה התנהלה בין אותם גורמים ובסמיכות זמנים, ומכאן שהם מהווים "אירוע" פלילי אחד בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 29.10.2014).
- סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 צריך לנוע בין 7 ל-12 שנות מאסר. בעניינו של הנאשם 2 צריך מתחם העונש ההולם לנוע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. בעניינו של הנאשם 3 צריך מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 ל-11 שנות מאסר. בעניינו של הנאשם 4 צריך מתחם העונש ההולם לנוע בין 3 ל-6 שנות מאסר. בקביעת כלל המתחמים התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שאפרט להלן. מותר לציין, כי במסגרת קביעת מתחמי העונש ההולם לקחתי בחשבון גם את ריבוי האישומים, העבירות השונות ויתר הנתונים שמייחדים כל אישום ואישום (בעניין זה ראו ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 29.12.2014]; ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 17.03.2017]).
17. הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, על ביטחוננו ועל הסדר הציבורי. עבירות נשק הן בעלות פוטנציאל לפגיעה קטלנית בשלום הציבור, ולא בכדי ניכרת מגמה רציפה בפסיקה של החמרת הענישה בעבירות אלו. לעניין זה ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם בנבו, 19.04.2014) (להלן: "פס"ד סלימאן") פסקה 11:
- "עבירות המבוצעות בנשק – לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק – טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחוננו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאלו תוצאות הרסניות יובילו".**
- כן ראו דברי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, 5.11.2019):

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

1 "...המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה
2 שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי
3 חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות
4 נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי
5 המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים
6 מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על
7 פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין,
8 ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף
9 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש
10 לביצוע עבירה נוספת. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא
11 אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות
12 הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה"
13 המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם
14 של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי
15 חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות
16 אלימות לסוגיהן".

17
18 באשר לחומרה של ביצוע עסקאות נשק עם תושבי הרשות הפלסטינאית ראו הדברים שנאמרו
19 בע"פ 8012/04 מחמוד מתאני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.11.2005):
20 "מעשיו של המערער הינם בעלי פן מיוחד של חומרה, שכן העסקאות
21 נעשו עם תושבים של הרשות הפלסטינאית. אומנם, אין לדעת אם כלי
22 הנשק אותם מכר המערער היו מיועדים לשמש בפעולות טרור נגד ישראל,
23 אך עצם עשיית עסקה בנשק עם תושב השטחים מחייבת תגובה עונשית
24 חמורה במיוחד. אין צורך להרבות מילים באשר לאופי המסוכן של סחר
25 בנשק. אין לדעת לאן מתגלגלים כלי הנשק וברור כי אין הם מיועדים
26 לשמש למטרות כשרות".

27
28 18. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא גבוהה.
29 זמינותו של כלי נשק בידיים של גורמים בלתי מורשים ומפוקחים מאפשר ביתר קלות שימוש
30 לא חוקי בנשק זה, בין אם לצורך הגשמת מטרות פליליות ובין אם לצורך הגשמת מטרות
31 לאומניות-ביטחוניות. די בקליע אחד הנורה על אדם או על רכב בו נוסעים כדי להוביל לפגיעה
32 קטלנית ולמצער קשה, ונקל לשער את היקף הפגיעה בשלום הציבור, בטחונו והסדר הציבורי,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

שעה שהנאשמים, כל אחד על-פי חלקו, עסקו במסחר של אלפי כדורים או במספר רב של כלי נשק, לרבות אל ידיים של תושבי הרשות הפלשתינאית (כדורים).
בענייננו מדובר בפרשה של סחר סדרתי בכלי נשק, בחלקי כלי נשק ובתחמושת מגוונת. הנאשמים סחרו באמל"ח כמעשה יום ביומו ואמצו את עבירות הנשק כאורח חיים וכעסק לכל עניין ודבר שמטרתו בצע כסף. הנאשמים, ניהלו קשר מסועף של סחר-מכר בינם לבין עצמם ובינם לבין גורמים חיצוניים וזאת מבלי שנרתעו לקיים קשרים עם תושבי הרשות הפלשתינאית (לרבות עם הנאשם 4 שהוא עצמו תושב הרשות הפלשתינאית) ולהעביר תחמושת לתחומי הרשות הפלשתינאית (בעניינם של נאשמים 1-3), ומבלי לבחול בסוגי כלי נשק או התחמושת ותוך שהם מובילים את כלי הנשק ברכב דרך מחסומי המעבר לתחומי הרשות הפלשתינאית.

יחד עם האמור, יש כמובן לערוך הבחנה בין הנאשמים.
מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינם של הנאשמים 1 ו-3 היא גבוהה מאוד בשים לב לריבוי עבירות הנשק בהן הורשעו ולחומרתן, לנזק הגלום בעבירות נשק, לאופי קשרי הסחר-מכר שניהלו עם גורמים שונים לרבות עם תושבי הרשות הפלשתינאית, לתמורה שקיבלו תמורת עסקאות הנשק, לסוגי הנשקים והתחמושת המגוונת בהן סחרו, לתכנון המדוקדק שכלל תיאומים טלפוניים ונסיעות לשטחי הרשות הפלשתינאית, להסתייעות ברכב ולתעוזה בהטמנת והובלת אמל"ח ותחמושת ברכב תוך חציית נקודות מעבר בין שטחי הרשות הפלשתינאית לתחומי מדינת ישראל.

בענייניו של הנאשם 2 מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית בשים לב לאופי העבירות בהן הורשע, לחלקו המוגבל בביצוע העבירות כמי שנלווה לנאשם 3 בביצוע העסקאות או נשלח על ידו לתושב הרשות הפלשתינאית, לעובדה כי בסופו של יום לא בוצעה עסקה ואקדח 9 מ"מ הוחזר למוכר (בשל תקלה) ולעובדה כי לא קיבל תמורה עבור מעשיו (למצער לא נטען אחרת). מאידך גיסא, גם בענייניו יש לתת את הדעת לתעוזה בהובלת כלי נשק תוך הסתייעות ברכב ומעבר בין נקודות מעבר ומחסומים שבין הרשות הפלשתינאית לתחומי מדינת ישראל.

מידת הפגיעה של הנאשם 4 בערכים המוגנים היא בינונית- גבוהה שכן מדובר במי שביצע שלוש עסקאות נשק (אחת היא עבירת ניסיון) כאשר אף בענייניו יש לתת את הדעת לסוגי כלי הנשק, טיבם ואופיים (תת מקלע "קרלו" ואקדח) ולתמורה שקיבל עבור עסקאות הנשק.

19. ביחס לענישה הנוהגת קבע בית המשפט העליון כי יש לתת ביטוי עונשי הולם ומרתיע לעבירות הנשק ולתת משקל גבוה לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים לבצע עבירות דומות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק באה לידי ביטוי
בשורת פסקי דין של בית משפט העליון מהשנים האחרונות. לעניין זה ראו למשל: ע"פ
971/19 מדינת ישראל נ' מחמד געביס (פורסם בנבו, 11.07.2019); ע"פ 1826/19 סאמר אבו
עסא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.03.2019); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל
(פורסם בנבו, 4.12.2011) (להלן: "פסק דין נפאע"); ע"פ 4450/11 עספור נ' מדינת ישראל
(פורסם בנבו, 8.2.2012); ע"פ 2044/11 מדינת ישראל נ' בלוצר קובסקי, (פורסם בנבו,
8.2.2012); ע"פ 1323/13 חסן ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.06.2013).

הפסיקה בעבירות הנשק הינה מגוונת ותלויה נסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי
ונסיבותיו האישיות אך בעיקר בנסיבות ה"המעשה" לרבות סוג העבירות שנעברו בנשק,
מספר העבירות, סוגי הנשקים ו/או התחמושת, טיבם ואופיים, פוטנציאל הסיכון הנשקף
מנשקים אלו, משך התקופה בה בוצעו העבירות, זהות הצדדים לעסקת הנשק (האם מדובר
בגורם עוין או עברייני) ועוד.

בע"פ 2403/11 יוסף אבו סעלוק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.06.2013), אותו צרפה
המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בשורה ארוכה של עבירות
נשק שעניין סחר בנשק שביצע הנאשם במשך כעשור בגין עשרים אישומים שונים והותיר על
כנו עונש של 13 שנות מאסר. במקרה זה מדובר על היקף גדול יותר של עבירות נשק ולמשך
תקופה ארוכה יותר (כעשור) מאשר בענייננו.

בע"פ 8012/04 מחמוד מתאני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.11.2005), שאף אותו צרפה
המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של רכישה,
הובלה וסחר בסוגי נשק שונים (אקדחים, קלצ'ניקוב) עם סוחרי נשק מהרשות הפלשתיאית
והותיר על כנו עונש של 10 שנות מאסר שהשית עליו בית משפט קמא. בית המשפט העליון
התייחס לפסיקה שהגישו ב"כ המערער בה הוטלו במקרים דומים עונשים קלים יותר וקבע
כי: "אין לדעת אם כלי הנשק אותם מכר המערער היו מיועדים לשימוש בפעילות טרור נגד
ישראל, אך עצם עשיית עסקה בנשק עם תושב השטחים מחייבת תגובה עונשית חמורה
במיוחד" (פסקה 5).

בע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.08.2018) (להלן: "עניין
בראנסי"), דן בית המשפט העליון בערעור על גזרי דין שהשית בית המשפט המחוזי בפרשת
נשק חמורה מבחינת היקפה חלקם על חומרת העונש וחלקם על קולת העונש. בית המשפט
העליון דחה את כל הערעורים למעט אחד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

1 כך למשל דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם 1 (המערער בע"פ 1010/18) שהורשע
2 בשל מעורבותו בשש עסקאות למכירת נשק, בין היתר, ארבעה תתי מקלע מסוג "קרלו", נשק
3 דמוי M-16 ואקדח מסוג "גלוק" (המערער צרף תיק אחר בעבירות סמים) והותיר על כנו עונש
4 של 8 שנות מאסר שהשית עליו בית משפט קמא (6 שנות מאסר בגין עבירות הנשק ושנתיים
5 מאסר בגין עבירות הסמים).

6 כך בעניינו של נאשם 2 (המערער בע"פ 8341/17) שהורשע בגין מעורבות בשש עסקאות נשק
7 בהן נמכרו שמונה סוגי כלי נשק שונים, בין היתר, חמישה תתי מקלע מסוג "קרלו", בנוסף
8 לעבירה אחת של ירי באזור מגורים במהלך ביצוע אחת העסקאות והותיר על כנו עונש של 8
9 שנות מאסר.

10 כך בעניינו של נאשם 13 (משיב 2 בע"פ 999/18) בו דחה בית המשפט את ערעור המדינה על
11 קולת העונש בעניינו של משיב 2 שהורשע בעבירות של סחר בנשק וקשירת קשר לסחר בנשק
12 בגין מעורבותו בעסקה בה נמכרו שלושה תתי מקלע מסוג "קרלו", שלוש מחסניות ו-150
13 כדורים והותיר על כנו עונש מאסר של 30 חודשי מאסר בעיקר בשל העובדה כי המשיב 2 כבר
14 שוחרר בשחרור מוקדם ושולב בתכנית שיקומית.

15
16 בע"פ 7691/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.02.2020), דחה בית המשפט העליון
17 את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בארבע עבירות של סחר בנשק ושתי
18 עבירות נוספות של נשיאת נשק והותיר על כנו עונש של 6 שנות מאסר. במקרה זה בוצעו
19 העבירות, בין היתר, ברובה סער מסוג M-14 ובתמורה לסכומים גבוהים. בית המשפט ציין
20 כנסיבה לחומרה את העובדה כי הנאשם סיפק את הנשק לאחר אותו השיג ממקור לא ידוע
21 מה שמעיד על נגישותו למקורות להשגת כלי נשק.

22
23 בע"פ 5318/03 סלע עמר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.01.2004), דחה בית המשפט העליון
24 את ערעורו של נאשם שהורשע בארבעה אישומים שונים בעבירות של סחר בכמויות גדולות
25 של תחמושת שנגנבה מצה"ל על ידי שותף לעבירה ונמכרה לסוחר נשק ברשות הפלשתינאית
26 והותיר על כנו עונש של 5 שנות מאסר.

27
28 בע"פ 3663/11 מדינת ישראל נ' עזמי סח (פורסם בנבו, 05.12.2011), אותו צרפו ב"כ
29 הנאשמים 1 ו-3, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם
30 שהורשע בעבירות של סחר בנשק, נשיאה והובלה של נשק, החזקת נשק ותחמושת וניסיון
31 לסחר בנשק ובעבירות נלוות. במקרה זה מדובר בעבירות נשק בהיקף קטן יותר מעניינם של
32 הנאשמים 1 ו-3 וכן שם לא דובר על סחר בנשק עם תושבי הרשות הפלשתינאית.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

בית המשפט העליון הטיל על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר שהשית עליו בית משפט קמא. במקרה זה הדגיש בית המשפט העליון את הצורך להחמיר בעונשם של סוחרי נשק אך ציין כי נוכח העובדה שיש לעשות זאת בהדרגה ונוכח העובדה כי מדובר בהסדר טיעון אין הוא ממצא את הדין עם הנאשם.

בע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' מחמד געביס (פורסם בנבו, 11.07.2019), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בשלושה אישומים של סחר בנשק והעמיד את עונשו על 50 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר שהשית עליו בית המשפט קמא. במקרה זה הרחיב בית המשפט העליון אודות מגמת ההחמרה בענישה בגזרת עבירות הנשק.

עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים, ומטבע הדברים בעבירות בהן מנעד הענישה הוא רחב ניתן למצוא פסיקה התומכת בעמדה עונשית של כל צד.

יחד עם האמור, ביחס לפסיקה שהגישו ב"כ הנאשמים 1 ו-3 מצאתי כי מדובר בהיקפי סחר בנשק קטנים יותר מעניינם, בחלק מהמקרים דובר על סחר באקדחים (בענייני גם בתת מקלע מסוג "קרלו") או על סחר במתכת לאחר נטרול התחמושת שנגנבה, ובחלק מהמקרים לא דובר על סחר באמל"ח עם תושבי הרשות הפלשתינאית ועוד.

אף ביחס לפסיקה שצרף הנאשם 4 מצאתי כי היא פחות רלוונטית שכן היא מתייחסת בחלק מהמקרים בעבירות שונות, בחלק מהמקרים בסוגי כלי נשק שפוטנציאל הסיכון בהם נמוך יותר, במקרה אחד דובר בנאשם לאחר הליך שיקומי ובאחר בהסדר טיעון "סגור". כך למשל פס"ד בעניינו של אבו גאמע (ת"פ 10705-04-18) בו הטיל בית המשפט המחוזי עונש של 30 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות של רכישת נשק, עשיית עסקה בנשק, סחר בנשק ובאביזרי נשק. במקרה זה מדובר על הסדר טיעון "סגור" שהושג גם נוכח קושי ראייתי מסויים. כך למשל בעניינו של אור בוזגלו (ת"פ 59812-02-16) בו הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין עבירות של סחר בנשק, מסירת ידיעה כוזבת ושיבוש הליכי משפט. במקרה זה דובר בעבירות שונות, בעבירה אחת של סחר בנשק, על סוג נשק מסוג אקדח שמגלם חומרה פחותה מסחר בתת מקלע, ובמקרה של סטייה ממתחם העונש בשל הליך שיקומי ארוך ומוצלח. כך גם למשל בפס"ד רך חסן (ע"פ 1323/12) שם דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים שהורשעו סחר, נשיאה והובלה והחזקת נשק (נאשם 2 הורשע אף בעבירה סם) והותיר על כנו של 24 חודשי מאסר בגין עבירות הנשק (על נאשם 2 הטיל בית המשפט עונש נוסף של 12 חודשי מאסר בגין עבירת הסמים) במקרה זה מדובר על עבירת סחר אחת, על נשק (רימון הלם) שהוא בעל פוטנציאל סיכון נמוך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

20. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לסיכון ולפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם לו היו הנשקים או התחמושת מגיעים לכלל שימוש בין אם על ידי גורמי עבריינים ובין אם על ידי גורמים עוינים; לנזק שנגרם בפועל בעצם העברת תחמושת רבה וכלי נשק רבים לגורמים בלתי מפותחים; לסיבה בגינה בוצעו העבירות (בצע כסף, אם כי בעניינו של הנאשם 2 מעורב גם שיקול של רצון לסייע למכר); למערכת הקשרים בין הנאשמים לגורמים חיצוניים ובינם לבין עצמם ולקשר והעברת של אמל"ח לתחומי הרשות הפלשתינאית על כל הסיכון הכרוך בכך.

בעניינם של הנאשם 1 ו-3 נתתי משקל גם לריבוי העבירות, להיקף העסקאות ולתדירותן מה שמעצים את פוטנציאל הסיכון; לאופי קשרי הסחר-מכר שניהלו עם גורמים שונים לרבות עם תושבי הרשות הפלשתינאית מה שמעיד על מעורבות שאינה אקראית בשוק כלי הנשק הבלתי חוקיים, למשך התקופה בה בוצעו העבירות; לתמורה שקיבלו עבור עסקאות הנשק, לטיב, אופי וסוג כלי הנשק (לרבות תת מקלע מאולתר מסוג "קרלו"), לתחמושת המגוונת בהן סחרו, לתכנון המדוקדק שכלל תיאומים טלפוניים ונסיעות לשטחי הרשות הפלשתינאית תוך הסתייעות ברכב, ולתעוזה בהובלת אמל"ח מוסלק ברכב דרך נקודות המעבר ומחסומים צבאיים שבין תחומי הרשות הפלשתינאית לתחום מדינת ישראל. לצד זאת נתתי משקל לכך שבחלק מהעסקאות דובר בתחמושת ו/או באביזר של נשק ולא בנשק עצמו. כן נתתי משקל לכך שהנאשם 3 הסגיר את אחד מכלי הנשק למשטרה.

בעניינו של הנאשם 2 נתתי משקל לכך שבמספר הזדמנויות ביצע עבירת נשק, כי במספר הזדמנויות נכנס אל שטחי הרשות לצורך ביצוע עבירות נשק, כי בחלק מהמקרים ביצע את העבירות ביחד עם אחר – הנאשם 3, כי ביצע את העבירות תוך שימוש ברכב תוך חציית מעברי גבול.

מאידך, נתתי משקל לחלקו היחסי של הנאשם 2 בביצוע העבירות ולמידת ההשפעה של הנאשם 3 עליו בביצוע העבירות, וזאת בשים לב לטיב העבירות שיוחסו לו ולכך שביצע את העבירות לבקשת הנאשם 3, כאשר לא היה לו כל עניין עצמאי או תמורה עצמאית בביצוע העבירות (למצער לא נטען אחרת).

בעניינו של הנאשם 4 נתתי משקל גם למספר העבירות בהן הורשע, לסוגי כלי הנשק, טיבם ואופיים שמכר לנאשם 1 (תת מקלע ואקדח), לתמורה שקיבל עבור עסקאות הנשק ולאופי הקשר שקיים עם הנאשם 1.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

- 1 מאידך גיסא, נתתי משקל לכך שבאופן כללי הנאשם 1 הוא זה שיזם את העסקאות עם
2 הנאשם 4 וכי עסקה אחת לא השתכללה לכדי עבירה מוגמרת (עבירת ניסיון).
3
- 4 21. לא מצאתי לחרוג ממתחמי העונש ההולם בעניינם של הנאשמים, למעט בעניינו של נאשם 2
5 כפי שיפורט להלן.
6 בתוך מתחמי העונש נתתי דעתי להודאות הנאשמים וללקיחת האחריות על הנגזר מכך;
7 לגילם הצעיר של הנאשמים; לנסיבותיהם האישיות-משפחתיות; לנזק שייגרם להם
8 ולמשפחותיהם כתוצאה מהעונש שיוטל עליהם ולהמלצות שירות המבחן. אציין כי נתתי
9 דעתי גם לקושי המיוחד של הנאשם 4 לשאת מאסר בהיותו תושב זר ונוכח הקושי הנפשי
10 שתואר בתסקיר.
11 אף שבעניינו של הנאשם 2 מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מצאתי לתת משקל גם
12 בעניינו לכל הנתונים הנ"ל.
13
- 14 22. בעניינם של הנאשמים 1 ו-3 נתתי דעתי גם לעברם הפלילי. לנאשם 1 שתי הרשעות קודמות.
15 שתי הרשעות אלו אף הן בעבירות נשק ובגינת נדון לעונשי מאסר.
16 לנאשם 3 גם כן שתי הרשעות קודמות. אחת מהן בעבירות נשק בגינה נדון לעונש מאסר
17 והשנייה בעבירה של החזקת סכין. כנגד הנאשם 3 תלוי ועומד מאסר על תנאי בן תשעה
18 חודשים.
19 נדמה כי בשים לב להיקף המעורבות של הנאשמים 1 ו-3 בעבירות נשק בתיק זה; בשים לב
20 להתרשמות שירות המבחן בעניינם; בשים לב לעברם הפלילי בעבירות נשק ובשים לב לכך
21 שמאסר מותנה לא הרתיע את הנאשם 3 מלשוב ולבצע עבירות נשק, יש לתת משקל של ממש
22 גם לשיקולי ההרתעה.
23
- 24 23. בעניינו של הנאשם 2 המליץ שירות המבחן על העמדתו בצו מבחן לצד עונש מאסר מותנה
25 כאשר התרשם שקיימת חשיבות לריצוי מאסר בעבודות שירות אם יוחלט להטיל עליו עונש
26 של מאסר.
27 כידוע, עם כל חשיבותו של שירות המבחן מהווה הוא אך גורם ממליץ. לבית המשפט
28 הפררוגטיבה שלא לקבל ההמלצה במקרה המתאים. מטבע הדברים שירות המבחן מבסס
29 המלצתו על שיקולי השיקום של הנאשם ואולם על בית המשפט לשקול שיקולים רחבים
30 ונוספים, דוגמת שיקולי גמול והרתעה. שאלת האיזון בין השיקולים נבחנת על רקע ה"עושה"
31 ו"המעשה", כאשר בעבירות נשק יש לתת ביטוי מוגבר לשיקולי הגמול וההרתעה ולהעדיפם
32 על פני שיקולים אישיים של הנאשם. בעניין זה ראו פסקה 11 בעניין בראנסי. נדמה כי עמדה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

1 זו הפכה נכונה ביתר שאת בעת האחרונה בשל היקף התופעה, וראו הקריאות במגזר הערבי
2 המשוועות לטיפול בבעיית החזקת הנשק הלא חוקי.

3 כזכור, הנאשם 2 לא כשל כישלון בודד בבחינת "מעידה חד פעמית". הנאשם 2 נסע אל שכם,
4 יחד עם הנאשם 3 שרכש שם אקדחים. השניים נסעו חזרה אל תוך ישראל עם האקדחים.
5 בהמשך הנאשם 2 שב לבדו לשכם, לבקשת הנאשם 3, והחזיר את אחד האקדחים לאדם
6 שמכר לנאשם 3 האקדח, כאשר הנאשם 2 על דעתו שלו סירב לתיקון האקדח. לבקשת הנאשם
7 3 יצר הנאשם 2 קשר נוסף עם האדם משכם ותיאם איתו מפגש לצורך הספקת חלק חלופי
8 לאקדח שנרכש. או אז, בשלישית נכנס הנאשם 2 אל שכם, גם זו הפעם עם הנאשם 3, ושם
9 קיבלו מהמוכר את החלק החלופי לאקדח וחזרו איתו לישראל.

10
11 על רקע האמור ועל רקע מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלו, נדמה כי אין מנוס מהשתת
12 עונש של מאסר בפועל גם בעניינו של הנאשם 2. מטעם זה לא מצאתי להיעתר לבקשת בא
13 כוחו של הנאשם 2 לדחות בשלישית דיון הטיעונים לעונש, לצורך בחינת ענישה בקהילה.

14
15 יחד עם כל האמור לעיל, סבורני כי יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בעניינו של
16 הנאשם 2, וזאת מטעמי שיקום. כידוע סעיף 440 לחוק העונשין לא מתנה יכולת החריגה
17 ממתחם העונש לקולה מטעמי שיקום אך אם הנאשם כבר השתקם, כי אם ישנה אפשרות
18 לעשות כן אף אם בית המשפט מצא שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם.
19 כזכור, הנאשם 2 נעדר עבר פלילי ועד מעורבותו בביצוע העבירות בתיק דנן, התנהל באופן
20 נורמטיבי. אף את העבירות שביצע במסגרת תיק זה לא יזם הנאשם 2 ולא היה לו עניין אישי
21 בהן, כאשר למעשה הוא נענה לבקשות הנאשם 3 לעשות את שעשה. הנאשם 2 ניהל את התיק
22 כשהוא משוחרר ולא נמסר כי ביצע כל עבירה בתקופה זו. נהפוך הוא, נמסר כי הוא ומשפחתו
23 התגייסו לטיפול ושיקום, אשר מסיבות שלא תלויות דווקא בו, לא התקדם באופן מהותי.
24 חרף זאת, שירות המבחן כגוף מקצועי התרשם כי הנאשם 2 משקיע מאמץ בשיקום חייו
25 ומביע מוטיבציה להשתלב בטיפול. ההתרשמות הייתה כי הנאשם 2 הורתע מההליכים
26 המשפטיים שהתנהלו כנגדו. כל אלו, לצד הבנת הנאשם 2 את הצורך של משפחתו בתפקודו
27 התקין בשל המורכבות הקיימת במשפחה, הובילוני למסקנה בדבר קיומו של פוטנציאל ממשי
28 לשיקום ואודות כך שיש סיכוי של ממש שהנאשם 2 ישתקם בעתיד.

29
30 נוכח עמדתי כי נסיבות ביצוע העבירות על-ידי הנאשם 2 והעובדה שלא דובר ב"מעידה חד
31 פעמית" שלו מובילות למסקנה לפיה לא ניתן להמנע מעונש של מאסר בפועל מחד גיסא, ונוכח
32 עמדתי כי יש סיכוי של ממש שהנאשם 2 ישתקם מאידך גיסא, החריגה ממתחם העונש ההולם
33 מטעמי שיקום תבוא לידי ביטוי בקביעת עונש מאסר בפועל מתחת למתחם העונש ההולם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

בעניין זה של חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום תוך הטלת עונש של מאסר בפועל
ראו ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.12.15); רע"פ 4795/11 שעאר אבו
זאיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.06.11); רע"פ 262/14 מוחמד נאשף נ' מדינת ישראל
(פורסם בנבו, 22.01.14); רע"פ 5354/12 עופר קובר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.07.12);
ע"פ 826/19 אמין יונג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.11.19); ע"פ 8915/18 לירן מועזי נ'
מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.07.19).

24. לאור כל האמור לעיל ולאחר שבחנתי את כלל השיקולים לחומרה ולקולה, אני מטיל על
הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 10 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר,
שהנאשם 1 לא יעבור עבירת נשק.
- ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה
מהיום.

נאשם 2

- א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר,
שהנאשם 2 לא יעבור עבירת נשק.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה
מהיום.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

נאשם 3

- 1
- 2 א. 8 שנות מאסר וחצי.
- 3
- 4 ב. אני מפעיל מאסר על תנאי בן 9 חודשים מת.פ. 15-03-34436 באופן שארבעה
- 5 חודשים ממנו ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה וחמישה
- 6 חודשים ירוצו בחופף.
- 7 סה"כ ירצה הנאשם 8 שנים ו-10 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.
- 8
- 9 ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר,
- 10 שהנאשם 3 לא יעבור עבירת נשק.
- 11
- 12 ד. קנס בסך 7,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה מהיום.
- 13
- 14 ה. נוכח הסכמת הצדדים מורה על חילוט מוסכם של 6,950 ₪ לטובת אוצר
- 15 המדינה (הסכמה שהוצגה בעת הכרעת הדין ואושרה על ידי ב"כ הנאשם 3
- 16 טרם הקראת גזר הדין).
- 17

הנאשם 4

- 18 א. שלוש שנות מאסר וחצי בפועל החל מיום מעצרו.
- 19
- 20
- 21 ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר,
- 22 שהנאשם 4 לא יעבור עבירת נשק.
- 23
- 24 ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה
- 25 מהיום.
- 26
- 27 זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
- 28
- 29 ניתן והודע היום י"א שבט תש"פ, 06/02/2020 במעמד הנוכחים.
- 30

יובל ליבדרו, שופט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2020

ת"פ 51306-12-18 מדינת ישראל נ' אבו זיאד(עציר) ואח'

ב"כ הנאשם 2:

אבקש עיכוב ביצוע עונש המאסר לתקופה של חודשיים.

ב"כ המאשימה:

אנו נסכים לעיכוב ביצוע אך לפי המקובל.

החלטה

אני מעכב ביצוע רכיב המאסר בפועל בעניינו של הנאשם 2 עד ליום 19.03.2020 וזאת בכפוף לכך שתנאי השחרור בהם נתון נאשם 2 יוותרו על כנס. בנוסף וככל שלא קיים תנאי של עיכוב יציאה מן הארץ, מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם 2.

על הנאשם 2 להתייצב בכלא דקל ביום 19.03.2020 בשעה 09:00.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תש"פ, 06/02/2020 במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט